

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

15 MAYIS ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/20 No: 611
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

Berat Albayrak: "Tünelin ucundaki ışık büyümeye başladı"

enrən, ələk

ve SİNEM bir başında, bir ortasında, bir sonunda tutuyor.

Cihan Kılıç

Gelecek Program: Game of Thrones

Çıkan kısmın özeti: 4

@kaansezyum

Olaylar olaylar... Ya ben de ne kafaya girdiysem bu dizinin neden özetini yazıyorum anlamadım... Ama şunu söyleyeyim bu dizide oynayan tüm bireylerin memeleri göründü öyle diyeyim. Eğer bu dizide oynuyorsanız memelerinizi göreceğiz diye sözleşmeye madde koydurmuş adamlar adeta. Bu arada Suriye ve Lübnan'da medeni kanun yok. Vatandaşlık sadece babadan geçiyor. Böyle de ortamlar var, yatıp kalkıp şükredelim. Bu neymiş ya?

Neyse efendim bizim bıcırık çocuk katil Arya, Sansa'nın yanına gelmiş ve kılıncı üstadı Brienne ile kılıncı tekniklerini ilerletmeye başlamıştır. Buralar biraz Battal Gazi gibi ama daha yüksek bütçelisinden... Ya dizinin en sevilen karakteri çocuk bir katil. Bu nasıl bir olaydır ya, anlamak mümkün değil.

O esnada mal oğlu mal Con Snow ise safları sıkılaştırmak uğruna bir ekip toplar ve canlı bir Akgezer

yakalayıp Serseyi'ye göstermek için ava çıkar. Çünkü Akgezer'i Serseyi'ye gösterirlerse Serseyi ikna olabilir, tüm insanları bu Akgezer illetine karşı birleştirebilir... Neyse bu tayfa gittikleri ortamda bi Akgezer yakalarlar... Fakaaat ortama seçim sonrası sandık müşahitleri gibi koşturan Akgezerler tarafından bir gölün ortasında kapana kısırlılar.

Bunun haberini alan Kalesi ejderiyle Con Snow hariç bütün ekibi kurtarır. Con Snow yine buzlu göle düşer mal gibi... Ya bu adam kaç kere öldü hala akıllanmıyor. Neyse Con Snow yine bala göte bu ortamdan da kurtulur, kaçar.

Bu arada Kalesi'nin ejderlerinden biri Ak Kral tarafından öldürülür ve gölde boğulur...

Bunun üzerine çakal Ak Kral durur mu, hemen Akgezerler gençlik kollarından bir ekip toplar. Önce adını bile yazamayan Akgezer tayfaya hayvan gibi zincirler yaptırır, sonra bir takım Akgezer endüstri dalgıcı bulup bunları gölün dibine indirir. Dalgıç Akgezerler ejderhayı zincirlere bağlar ve yukarı çıkarır... Nasıl yaaaa?

Ejder uyandığında aynen zombiye bağlar, artık o da Ak Kral'a biat etmiş bir durumdadır.

Kalesi yanına aldığı Con Snow'un yaralarını iyileştirirken artık Con Snow'un cazibesine dayanamaz çocuğa iyice yazar kasa gibi yazar.

Sezon sonuna doğru tüm aşiretler birlik olmak için toplanır. Tayfa artık işlerin iyice zıvanadan çıktığına ayar

ve gülerini birleştirmeye karar verir.

Olaylar olaylar derken, Con Snow'un aslen Targaryen olduğu ortaya çıkar. Bu vesileyle Con Snow ve Kalesi bir geminin kamerasında karanlıklar içinde halvet olurlar.

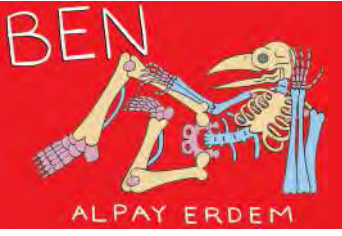
Hah işte zurnanın zırt dediği yere geldik. Bu noktada Ak Kral tüm şürekâsını toplamış duvara gelmiştir. Ejdere emrini verir ve ejderha Akgezerlerle bizim insanlar arasındaki duvarda mavi aleviyle hayvan gibi bir delik açar. Duvar muvar kalmaz, Berlin Duvarı gibi yıkılır duvar. Cam çerçeve aşağı iner. Bütün Akgezerler şimdi o delikten içerilere doğru ilerlemektedir.

Evet GOT yani Game of Thrones'da olan biten şimdilik bu şekilde. Bakalım neler olacak?

Con Snow bi daha mı ölür, Arya kimi şişler, Sansa tekrar güzelleşir mi, Serseyi kardeşini mi satar, Tyrion reyiz ne dümenler çevirir, işte bunların hepsini de son sezonda göreceğiz.

Ya pardon bu arada... Bir de kolu döner dokusu gibi olan Kalesi'nin platonuğî Andallar'dan Jorah'ı unuttuk, o da iyileşti arada Allah'a çok şükür. Öf ya yine bitmedi pislik dizi. Daha 8. Sezona gelemedik ama haftaya o sezonu da saplaytım falan filan derken bu serinin sonunu getireceğim. Yoksa seri benim sonunu getirecek. Neyse ki Lost gibi son sezonu cacığa bağlamadı. Gerçi Lost ful cacıktı, o kadar insan o diziyi neden izledi anlaşılır şey değil.

æ Merhaba.
æ Bir keresinde de arkadaşımın babasına işemiştim, o da çok acayıptı bak. En baştan anlatayım. Bütüün lise tahsil hayatımız boyunca aynı sırayı paylaştığımız can arkadaşım, üniversiteleri kazanıp da ayrı düşmelerimizle

başladı aslında her şey. Ayrı şehirlere gittik, ilk yıl bitti, geri döndük. Çünkü geri dönmek için manyak olmak gerekirdi. Birbirimizi, ailelerimizi, birbirmizin ailelerini falan hep çok özlemişiz bu arada da. Hep ama. Çok özlemişiz ama. Böyle bir özlem olamaz. Maz. Az. Zaz. Bu arada ailelerimiz de kendi çaplarında bir acayip işlere girmişler. Arkadaşımın ailesi mesela, bayağı, köyde işte bilmem nerede bir sığır çiftliği kurmuşlar, buzağları da var. Tek katlı da bir çiftlik evleri var, ne bileyim, böyle şahane bir yer yapmışlar yani. Vара vара vardım ben bu çiftliğe. Bir şekilde. Rakı var içki olarak. Yaş on sekiz bu arada, içmeyi nereden bileceğim ben. Rakı'ya giriş zaten sekiz sene sürüyor. Güzeelce içtim ben öyle. Hava temiz, bol oksijen, ben anlayamadım ki nasıl içtiğimi. Çok güzel içmişim aga ben. Masadan kalktık, yatacağız artık, her şey yan görünüyor bana. Kapı insana yan görünür mü. Görünüyor. Görünüyor da görünüyor, görünüyor da görünüyor. Görünüyor. Nüyor. Nüyork City. Hey yavrum hey. Hele hele hele hele. Heleler helesi. Si. Kalesi. Bir şekilde yatacağım yere kadar gittim yattım. Bu arada evin de bir kısmı yapılmış ama büyük bir kısmı da yapılmamış. Bazı odalarda pencere yok, bazı odalarda ışık yok, bazı odaların kendisi bile yok. Zamanla olacak işte. O şekil yani olarak düşünülmüş. "Amaan canım, olur yani, onu mu düşünceğim?" Gece ateşler içinde uyandım, yanıyorum. Çişim gelmiş ama dev. Kıvranıyorum. Ve bu arada hala sarhoşum, koridorda yürümeye çalışıyorum. Koridorun sonunda tuvalet var, biliyorum. Tuvalette ışık yok, onu da biliyorum. Zaten koridorda da ışık yok. Odalarda ışsızım. Bu arada başka bir tuvalet daha var ama onu da hiç bulamam. Zaten bunu zor buluyorum. Laaps diye girdim içeriye. Karanlıkta beyazımsı bir şey gördüm. Klozettir bu dedim, başladım işemeye. Nasıl işiyorum ama. Nehirleri, denizleri işiyorum. Okyanusları işiyorum. Böyle bir gürül gürül işlemek olamaz. Derken bir homurdanma duydum. Sonra bir kuvvet beni tuvaletten dışarıya doğru itmeye başladı. Bu arada da her yere işiyorum itilirken. Resmen evi haram zıkkımlıyorum. On sekiz yaşındayım, ev murdar ediyorum. Bir ara düştüm, iten güç kaldırdı yine beni. "LANN!" dedi bana. Sonra bir şeyler bir şeyler daha dedi. Ondan sonrası bende yok. Sabah uyandırıldım, kahvaltıya çağırıldım. Oturdum sandalyeye, bir ölüm sessizliği var herkeste. Kimse kimseyle konuşmuyor. Bir şey de yemiyor pek kimse. Herkes beni çok sevdi aslında, şimdi hissediyorum ki, kimse beni sevmiyor. Sonra görüntüler gelmeye başladı zihnime zihnime doğru. Klozet sanıp arkadaşımın uyuyan babasına işemiştim işte. E ama sen de klasik baba gibi o beyaz atletle uyumamydın öyle. Ben ne yapabilirim bir yerde de. Işıksız eve içmesini bilmeyen genç misafir alınır mı. Alınır mı. Arkadaşım, "görmedin mi sen benim babamı" dedi. Bu arada baba da babaymış ha. Hemen herkes söylemiş. Dedim "görmedim yani, görsem işer miyim hiç babana" dedim. Sonra bir adam geldi, o adamla beni köyden gönderdiler. Babası adama da söylemiş olayı, adam da konuşmuyor benimle. Ne gevşek ağızlıymış, iyi ki bir kendisine işedik diye. Velhasılıkelam, aradan yıllar geçti, hala konuşmuyor arkadaşım benimle. Ailesi hiç konuşmuyor, babası nefret ediyor. Tiksiniyorlar benden bence ailece ve hatta köy halkı olarak. Haklılar tabii ama bir yandan da o kadar da haklı değiller bence. Ne bileyim, bilemedim de bir yandan bence. Öyle işte.

æ Sevgili okur, yukarıda yazdığım hikaye aslında Türker Karakaş adlı bir okurumuza, sevenimize ait. Fakat ben hikayeyi çok sevdiğim için biraz da kendime uydurarak kendi hikayemmiş gibi yazdım. Çünkü kendi başımdan geçmiş gibi anlatırsam ben daha çok eğlenecemmiş gibi düşündüm ve gerçekten de öyle oldu. Türker Karakaş'a sonsuz sevgiler, teşekkürler.

æ Geçen hafta da Antalya'daydım. Fuckup Nights gecesine katıldım. Ertesi gün de Kaleiçi'nde kendi oyunum vardı. Lara'da kalıyorum. Oyun öncesi dedim restorana ineyim de bir şeyler yiyeyim. Normalde otel yemeklerini pek sevmem ama saatlice de bir şeyler atıştırmak durumundaydım. Açık büfeden bir şeyler aldım tabağa, oturdum masaya, oradaki çalışanlardan biri geldi, "bir şey içer misiniz" dedi. Dedim "bir kola içerim". Kola geldi, yanında da hesap geldi. Dedim noluyoruz ya, ben tam pansiyon sanıyorum oteli. Çünkü bir gece önce de toplu yemek yemiştik sanatçılarınca, para ödememiştik. Meğersem onu organizasyon karşılamış. Hesap doksan iki lira. Bir tadım kaçtı, anlatamam. İştahım da kesildi. Kola on iki lira düşünün. Hesabı ödedim ama canımdan da can gitti. Normalde taksiyle gidecektim Kaleiçi'ne, otobüsle gittim. Dönüşte de otostop çektim. Gece acıktım, parka gidip ağaç kökü yedim. Benim o hiç hesapta olmayan o zalım parayı bir yerden çıkarmam lazımdı, yine de tam çıkaramadım. Ağladım.

æ Hoşça kal.

"HEY"

23 Mayıs Perşembe / **Ankara Route** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 355 23 92
25 Mayıs Cumartesi / **BKM Mutfak Çarşısı** / Saat: 20.00 / bilgi: 0212 327 72 00
28 Mayıs Salı / **Eskişehir N0:46** / Saat: 21.00 / bilgi: 0532 726 38 62 (katılım ücretsiz stand-up, İstanbul'un Kuşları kitap imza)
29 Mayıs Çarşamba / **İzmir Alsancak Bios** / Saat: 21.00 / bilgi: 0530 575 23 96
30 Mayıs Perşembe / **Bodrum Mabolla** / Saat: 21.00 / bilgi: 0252 214 25 04

CEM GÜVENTÜRK

GÖRÜNÜRDE AKLI BAŞINDA BİRİYİM

KAFAMIN İÇİNDE AKLIYLA KAYGALI BİRİ

GÖRÜNÜRDE Bİ DENEME KABİNİNDEYİM

İÇERİDE KİM OLUĞUMA KARAR VERMEYE ÇALIŞAN BİRİ

GÖRÜNÜRDE GÜLÜMSEYEN BİRİYİM

İÇERİDE HER ŞEYİ NORMALMİŞ GİBE GÖSTERMEYE ÇALIŞAN BİRİ

GÖRÜNÜRDE HAYATTAYIM

KENDİ İÇİMDE HAYATTA KALMANIN YENİ YOLLARINI ARAYAN BİRİ

BÖYLE GÖRÜNDÜĞÜME BAKMA, SADECE GÖRÜNÜRDE İYİLEŞMİŞ BİRİYİM

İÇERİDE AYNI YARALARI ÇOKÇA KEZ ZİYARET ETMEK ZORUNDA KALMIŞ BİRİYİM

GÖRÜNÜRDE ÇOK NORMAL BİRİYİM

KENDİ İÇİMDE TUHAF BİRİ

GÖRÜNÜRDE ÇOK KARARLIYIM

İÇERİDE Bİ YANIMIN HÂLÂ İSTEDİĞİ BİRİ

GÖRÜNÜRDE YAŞAYAN BİRİYİM

İÇİNDE NEFES ALAN VE SADECE ETRAFINDA BİR ŞEYLER OLAN BİRİ

GÖRÜNÜRDE İYİ BİRİYİM

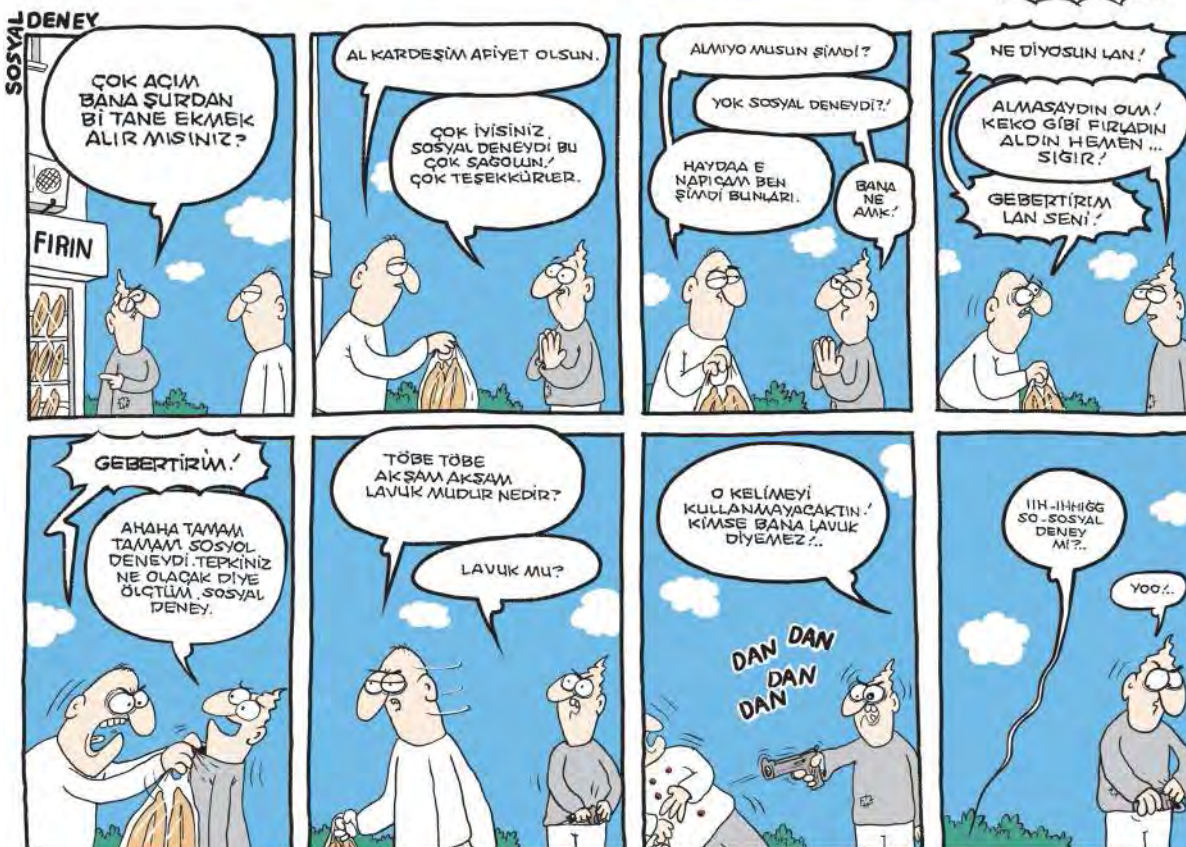

Bİ BEDEL OLARAK SAÇMA SAPAN KARARLAR ALIP SAÇMA SAPAN İNSANLARLA TANIŞACAK BİRİ

GÖRÜNÜRDE BİRİYİM

EN AZINDAN VARIM VE BİRİLERİNE GÖRÜNÜYORUM

● Netflix reklam almayı düşünüyormuş. Muhtemelen bir de reklamsız abonelik diye bir şey sunacaklar daha pahalıya ama bunda çok da şaşacak bir durum yok. Zira benim Netflix'le ilgili okuduğum haberlerin yarısından çoğu "Yok şu diziye yüz milyon

dolar verdi, yok bu stand-up'çıya seksen milyar dolar ödedi, şu denyo filme altmış milyon papel saydı," şeklinde. Adamlar su gibi para harcıyor. Abone sayısına bakıyorum, dünya çapında abonelerden her ay bir diziye verdiği parayı topluyor. E her ay bir alay yeni şey satın alıyor, üstüne bir de bunun suyu elektrigi, SSK'sı, muhtasarı, stopajı dünya kadar masrafı da var. Adamlar basbayağı hayvan evladı gibi zarar ediyor, nasıl olacak bu işler? Nasıl olacak aynen böyle olacak işte. Önce reklam alacaklar, sonra reklamsız paketi daha fazla paraya satacaklar, o da olmazsa inceden içerikleri azaltacaklar, yavaş yavaş personeli kovacaklar o da olmazsa batacaklar. Şimdi sırf merak ettiğim için gidip baktım adamların 12 milyar dolar borcu var, her yıl da kazandıklarından çok harcamaya devam ediyorlar. Şimdi hepimiz kazandığından fazla harcadığında neler olduğunu az çok biliyoruz. Daha önce bilmesek de en azından son on beş yılda ayı gibi öğrendik. Netflix de öyle işte, Berat Albayrak gelse kurtaramaz.

● Tabii Netflix olsun,Amazon olsun, Über olsun bu tip şirketlerin çalışma prensibi çok ilginç. Resmen para kaybetmek üzerine bir iş modelleri var.Yıllarca dev zararlar ediyorlar, bu zararı da hisse senetlerini satarak karşılıyorlar. Zarar etmeyi umursamadıkları için hayvan gibi büyüyorlar, e büyüdükleri için de hisse senedi değerleri artıyor. E şimdi sen devleti de şirket gibi yönetirsen... Hele hele bu tip bir şirket gibi yönetirsen. Bırak döviz kurunun artmasını, elindeki paranın döviz karşılığı tamamen ortadan bile kalkar. Hani bu şirketlerin piyasaya bono sürmesi gibi. İlk başta tatlı faizi görüp alırlar almasına da günün birinde bonoyu alacak kimse kalmaz, el elde baş başta kalabilirsin. Neyse ki bizim başımıza böyle bir şey gelmez; sağolsun başımızda çok güzel powerpoint operatörleri var.

● Bizim sakallı, Hegel'e “Evet dünyadaki bütün önemli olaylar iki kere gerçekleşir ama Hegel eklemeyi unutmuştur ki, ilkinde trajedi ikincisinde fars olarak,” diye şerh düşmüş. Enteresandır ki bu ifade her akla geldiğinde geçerli olduğu görülür. Tabii şimdi bu ifade de sadece geçerli olduğu hâllerde akla geliyor olabilir ama aklınıza geldiğinde de başınıza gelmiş oluyor çoktan işte. Şimdi mesela İstanbul yerel seçim iptalinin bir farstan ibaret olduğunu düşünüyorsanız o zaman daha önce buna benzer bir trajedi olduğunu düşünebilirsiniz. Eh geriye baktığımız zaman böyle bir seçim iptalini 2002’de görebiliriz. Neredeyse bütün ülke, sırf daha önce seçilme yeterliliği olmayan biri, bu hakkindan apar topar yararlansın diye bir ildeki seçimlerin iptaline göz yumdu, basbayağı hukuk kişiye uyduruldu ve kimisi ileride cumhurbaşkanı olma sözü aldığı için (daha sonra çok pis çırak çıkacakların başında geliyordu) kimisi aklı sıra daha önceki bir hukuksuzluğun yeni bir hukuksuzlukla ortadan kalkacağını zannedecek kadar safdilli olduğu için güle oynaya bir seçim iptal edildi, yüz binlerce oy iptal edildi, yeniden seçime gidildi, her partinin girmesine izin verilmedi falan filan. Bu sakallı genelde haklı çıkıyor zaten.

● “Her şey çok güzel olacak,” diyenlere basbayağı sinkaflı küfürler etmek de başladı iktidar siyasetçileri. Gerçi sin-lâm’lı konuşuyorlar tabii de ne demek istediklerini anlıyoruz. Hayır, insan her şeyin çok güzel olacak olmasına neden uluorta küfredecek kadar sinirlenir; onu da anlayabilmiş değilim. Koca koca siyasetçiler küfrediyor, belediye başkanları “her şey çok güzel olacak,” diyenlere konser yasağı koyuyor. Ne bileyim, her şeyin çok güzel olmasını mı istemiyorlar yoksa her şey berbat olacak diye düşündükleri için iyimserliğe mi öfkeleniyorlar?

● Ya siz ödöl verirsiniz, vermezsiniz; töreninize çağırırsınız, çağırmazsınız da ne kadar yırtınırsınız yırtının, Türkiye’de sinemanın hemen hemen yarısının Cahit Berkay’dan ibaret olduğu gerçeğini değıştirezemezsiniz.

Uğur Gürsoy

Hoca Nesreddin
gibi ağlayan
Bayburtlu Zihni
gibi gülerdir.

Kedi sevgilim.

DIRTY BLUES

"Hareketin kaynağı sevgidir." - İbn-i Arabi

● Uzayı en çok araştıranlar, gene emperyalistler!

● Ah be İstanbul! Ne Bizans'ta böyle bir dükalık gördün, ne Osmanlı'da benzer bir icraat. Onbir kişilik bir atanmış elitler güruhu mu hakkında karar verecekti, geleceğinle oynayacaktı? Kişiliğine saldırıyorlar İstanbul! Halkın hiçe sayıldığını biliyorduk ama oylarının iptaline de tanık olduk. Madem İstanbul bu halkındır, niçin seçimlerin iptaliyle ilgili önce referanduma gitmediniz? İstanbullu istiyor mu bakalım tekrar sandığa gitmeyi? Tarih doğru akar, bu halk dimdik ayakta durmağa devam edecek; bütün despotluğunuzla, tüm kibrinizle siz, mazi olacaksınız...

● Yok edilen Taksim'de yaptığımız miting elbette sönük geçer, ya ne olacaktı?

● Kırk dakikalık tarih dersi geçmek bilmez ama aynı derste dörtyüz yılı işleyip geçersin. Sonra o ders de tarih olur

● Bahşişlerin tamamını Ramazan Davulcusu topluyor çünkü Bayram Zurnacısı diye biri

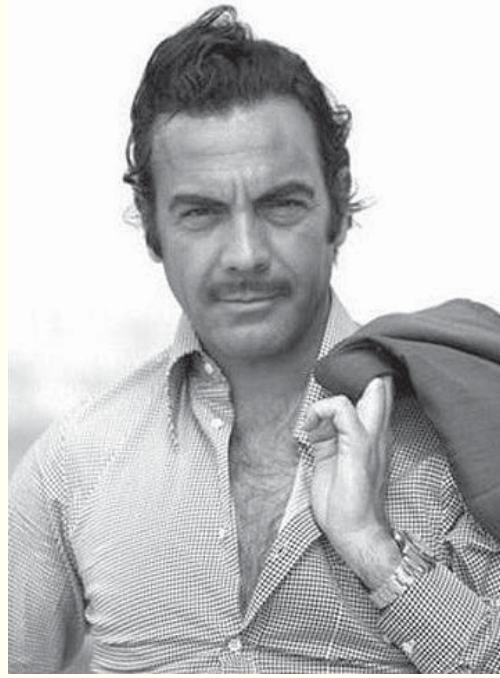
henüz yok...

● Ayıptır! Bizim dedelerimizin mezarlarını kazmağa kalkışsalar büyük suç. Net. Lakin Hititli dedenin mezarını kazıp iskeleti çıkınca arkeolojik zafer! Niye? Kimi kimsesi yok diye mi? Adam kendi töresince gömülmüş işte, eskidi diye, artık Hitit Mitit kalmadı diye, niye koparıyorsun ortamından? Bunun geleceği de var. Şimdinin rahmetlisi, ilerinin potansiyel atası. Ömrü boyu bilimi zerre işlememiş birinin, bi şekilde iskeletiyle ve hiç bilmeden, o işlemeyi bilime katkı sunması demek bu...

● Ne stüdyo, ne disko. Yazları karpuz tezgâhlarının ışığı kadar etkili olamaz hiç bir ışıklandırma...

● Cılız emperyalist Belçika, Kongo'yu işgal ettiğinde, fransızca bilen, kendileriyle uyum sağlayan, işbirlikçi Kongolulara 'Fahri Belçikalı'

belgesi vermiş. İşgalden daha beter bir aşağılama. Şimdi bize verseler aynı belgeyi, koşa koşa gidip alacaklar da mevcut...

● Şu an dünyanın muhtelif yerlerinde banyo yapmak istemeyen çocuklar var. Var.

● Başrolünde olduğu filmin bir sahnesinde, Ayhan Işık'ın tutsak olduğu samanlıktan kaçması gerekli. Sahne kasabanın birinde çekilmekte. Onu durdurmağa çalışan bir figürana da ihtiyaç var. On liraya buluyorlar birini. Yakalamağa uğraştığı Ayhan Bey'den yumruk yiyecek bu para karşılığında. Adam atılıyor, Ayhan Bey hakikaten basıyor yumruğu, sahne çekiliyor. Adam parasını alıp gidiyor lakin ertesi sabahın karanlığında, elinde aynı para sette beliriyor: "Paranızı geri verecem, ben de Ayhan Işık'a yumruk atacam!" diye tutturuyor. Güç bela ikna edip gönderiyorlar...

● Yaptıkça azalan işler var. Yazarlık o işlerden biri değil. Hatta en değil olan olabilir...

● Nasıl yaparsınız bilmiyorum, ama dünyada birbiriyle tokalaşmamış insan kalsın! Asıl mesaimiz bu olsun! Yaşayan herkesi tanımadan 'en iyi dostlarımızı' nasıl seçebiliriz? Ya daha kafa dengi tipler varsa?!

● "Benlik, benlik" diye tuttursan, kaçırırsın hayat denen şenliği...

● Bir şeye inandığında o gerçektir, inanmazsan 'mitos' olur. Mitos, varlık sorununu meydana çıkarır. (Başka bir sorun var mı ki?) En önemli mitoslardan biri Evren Yumurtası Mitosu'dur. Evren bir yumurtadır, kırılır, ikiye bölünür: Biri yer, diğeri göktür. Bu mitosa göre, Büyük Patlama yok, Büyük Kırılma var. Belki de iki yumurta tokuşturur gibi, iki evren tokuşturuldu ve kırılan bizimki oldu! Meçhule sesleniyorum: Sizin evren sağlam kaldı hafız!...

● Korsan ülke: Karşılıksız Çekya...

● İnanmak ile aldanmak, efendilik ile eziklik, bir de mizah ile eğlence birbirine asla benzemezler ve hatta pek çok uzak his, tavır, kavramlardır...

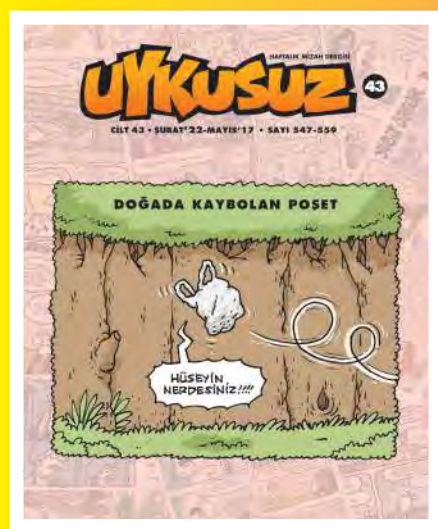
● Küçük Dayılar Günü yok. Kutlamıyorsam, bu yüzden kutlamıyorum...

Duyuru: 17 Mayıs Cuma, 17:00'de Radyo Gedik'te Barış Mutlu'nun konuşuyum. (radyogedik.com.tr)

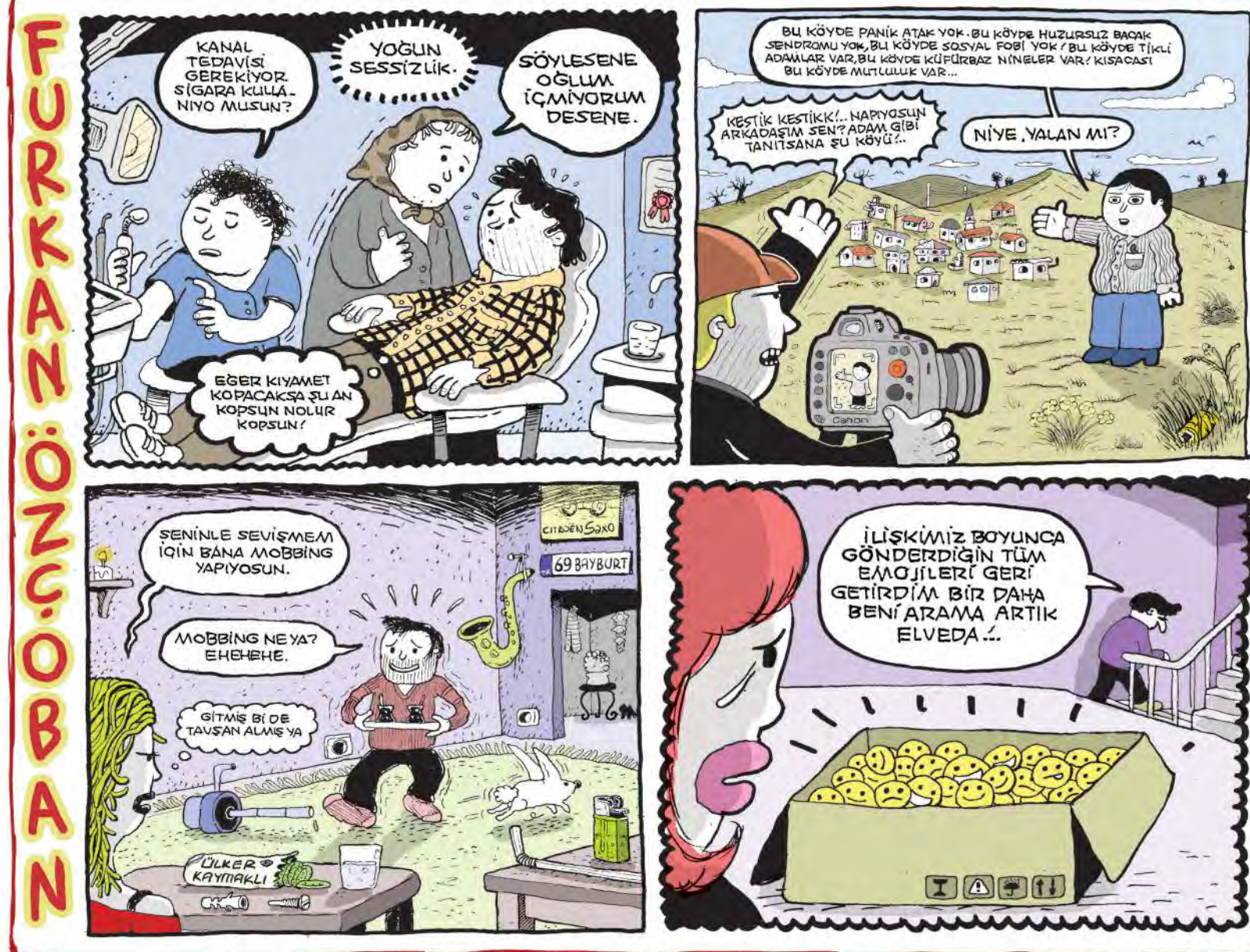
Mustafa Satıcı

Birbirinden güzel yepyeni uykusuz ürünleri
MARKETLERDE GAZETE BAYİLERİNDE KİTAPÇILARDA TÜM TÜRKİYE'DE!

Uykusuz dükkan www.uykusuzdukkan.com.tr

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

EKREM BENİ YENDİN

Bu sefer zaferimi ilan ettiğimi düşünüyordum. Haklı olmanın mağrurluğuyla, artık fazlasıyla yıpranmış bu ilişkinin yorgun-yıkın-düşünceli tarafını ele geçirmek istiyordum. Haklı ama üzgün (süzgün?) olmak çok daha konforluydu öfkeli

olmaktan. Hemen özür dilenmesini istemiyordum, bir süre daha haklılığımın tadını çıkarmaya niyetliydim. Her kavgadan haklı ve kırgın çıkamıyor insan. Geçmişte, alkolün ertesi gün pişmanlığa teslim etmek üzere büyüttüğü sözlerden çok çekmiştim. Bu sefer sakın ilerlediğim tartışmanın muzaffer komutanı olarak bayrağı en tepeye dikmeye kararlıydim. "Çok yorgunum," deyip sustum. Zaferleri taçlandıran nefis bir kelimedir "yorgunum". Daha önceki kavgalarda defalarca kendi kendine "sıçtım" demek zorunda kalan biri için bulunmaz bir nimettir. Üçüncü bir kişi, o anda, "Niye yorgunsun lan s.kik, hadi anlat, dinliyorum?" diye belirmiyorsa, iki kişi arasında her zaman gideri vardır "yorgunum" demenin. Boşluğa bakıyordum, zaferimi kesinlemek için kendi kendime yarattığım bu melodramdan bir damla gözyaşı üretmeye uğraşıyordum. Onu da akıtırısam yarattığım bu melodramda sevgilimin boğulacağını ve tek cankurtaran olarak tekrar bana sarılacağını hissediyordum. Büyük şerefsizler böyledir, asıl sebep ortadayken onu örtüp başka şeylerden beslenir. Umurumda bile değil, eğer haklı olacaksam şerefsizlik benim en eski karakterimdir.

Telefon ekranında, yukardan sallanan bir haber bildiriminin böyle bir durumda ne önemi olabilir?

Biz bu ilişkide yıkılmışız, yanmışız, derdest olmuşuz; ülkenin saçma sapan gündemi bungun yüreklerimizi daha ne kadar bedbaht edebilir? Sevgilimin gözü bir an sehpadaki telefona kaydı. Normalde mesafe bu kadar uzakken ekrana düşen haber okunmaz, ama bugünlerde her yerden sarkan o 'üç harfli' kolayca seçilebiliyordu: YSK. Sevgilim, telefonu eline alıp tüm ülkenin beklediği haberi açıkladı: "YSK İstanbul seçimlerini iptal etmiş, inanamıyorum!" Normalde ilk tepkim, "Ben demiştim!" demek olurdu, ama ağzımdan "Hadi ya!" sözleri çıktı. Biraz önceki kavgada kendimi fazlasıyla öne aldığımдан beynim beni aşırı ukalalıktan koruyor, dengeye davet ediyordu. "Nerden okudun?" diye sordum. Sanki haber kaynağının güvenilir çıkmasını istemiyor ve galip geldiğim arenaya dönmek istiyor gibiydim. "T24" diye cevap verince canım sıkıldı. Ulan T24, şimdi vakti mi yukardan telefona süzülmenin? Burada dört

başı mamur bir zaferin peşindeyim. Haberi okumaya başladık. T24, hızlı davrandığından haberi "Ayrıntılar geliyor..." finaline bağlamış, biz yurtseverleri merak içinde bırakmıştı. Hissediyordum, kendi şanlı kavgamızı bırakacak ve bu saat itibarıyla demokrasi kavgasında saf tutacaktık. Keşke kendi kavgamda haksız olsaydım da YSK'ya küfrede küfrede demokrasiye sarılan ben olsaydım.

Demokrat olamıyordum. Ayrıntılar geliyordu. Benim ayrıntılarım ülkemizin bekası

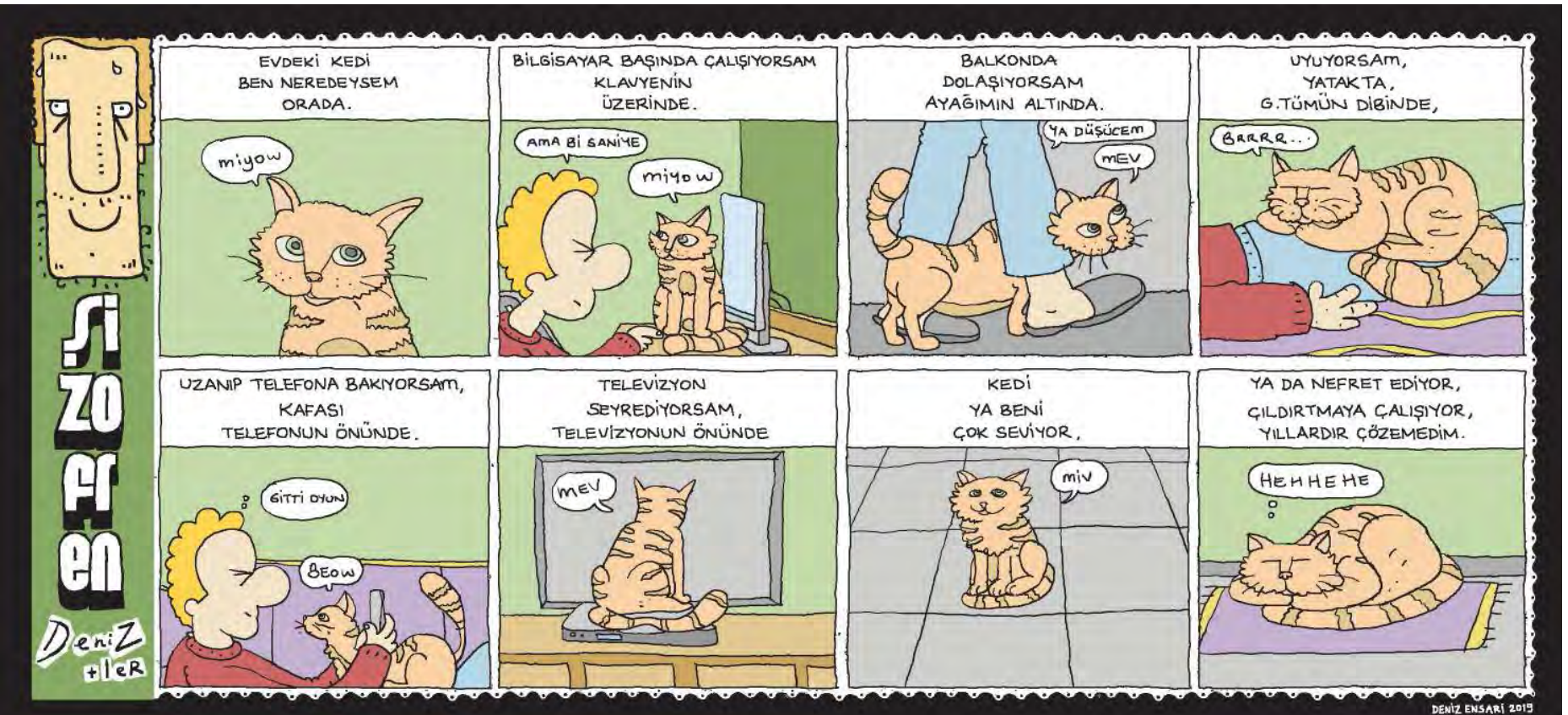
karşısında gittikçe silikleşiyordu. Kendi savaşımında avantaj bana geçmişken aniden bastıran politik savaş karşısında geri adım atmak zorunda kalmıştım. Avantaj İmamoğlu'ndaydı. Sevgilim, telefonunu bilgisayarla destekleyerek, aldığı her haber karşında ülkenin bütün çıkmazlarına birer "inanamıyorum!" yerleştiriyordu. Twitter kuşları sonu gelmez cıvıltılarıyla bütün salonu

kaplamıştı. Ah be sevgilim, normal şartlarda ben şu anın en önde gelen devrimcisi olmaz mıydım? Özgürlük, onur, umut adına; ben giyotinin gölgesinde bir Robespierre, sen alevlerin azizesi Jan Dark, birlikte

bu kavgaya dalmaz mıydık? Ah be T24, aşk olsun sana, bir saat daha beklesen, gelen bütün ayrıntıları büyük resme yerleştiren en harareti okuyucunla tanışacaktın. "Bişey olmaz ya..." dedim bir an. Gözlerini belerterek, "Nasıl bir şey olmaz, resmen diktatorya ilan etti adam!" diye cevap verdi Jan Dark. Gittiğim yol yol değildi, kontrol edemediğim egom yüzünden -küçük bir cephe uğruna- asıl büyük savaşı kaybediyordum. Uyuşluğu bırakmam ve derhal ülke saflarında yerimi almam gerekiyordu. Ayrıntılar tüm hızıyla geliyordu...

Bir saat içinde olaya tamamen hakim oldum. "İnanamıyorum"larla değil, "olacağı buydu"larla ilerliyordum. "Zarftaki dört oydan sadece biri geçersiz öyle miiiii?" tespitini bile klişe bularak sarf etmeyecek kadar farklı yaklaşımlar sergiliyor, ilerleyen günlerde boşa düşecek bile olsam adeta kahin ayarında bir sosyolog gibi tezler sunuyordum (Baskı Rejimlerinde Egemen Üst Yargı Kararlarının Toplumsal İnfial Yaratması ve Büyükçekmece Ölçeğinde Küçük Bir Saha Araştırması - Kor Yayınları). "Oy sayım döküm cetveli" nedir, diye sorulsa tam cevap veremeyecek biri için görevim oldukça ağırdı. Ayrıntılar geldikçe geliyordu.

Gecenin ilerleyen saatlerinde, sevgilimle aramda hiçbir sıkıntı kalmamıştı. Ayrı ayrı WhatsApp gruplarımız, küçük birer komün gibi aynı idealde coştukça coşuyordu. Ortak kelimemiz "mazbata"ydı. Günlerdir "mazbata" demeye doyamıyorduk. Dönem dönem, bir anda ortaya çıkan tek kelime üzerine (masumiyet karnesi, habitat, sivil itaatsizlik ve şimdi de mazbata) yoğunlaşmayı çok seviyorduk. Ben ve Jan Dark, kendi dertlerimizden sıyrılmış, "şükür"den "kahkaha"ya bütün emojilerimizle, gerekirse birer taramalı gibi savurduğumuz "random"larımızla mukteditre yürüyorduk. İyiydik.

DENİZ ENSARİ 2019

ÖZER AYDOĞAN

Charles Quint (Kral Şarlken.)

BEN TANRI İLE İSPANYOLCA, KADINLARLA İTALYANCA, ERKEKLERLE FRANSTZCA, VE ATIMLA DA ALMANCA KONUŞURUM.

KRALIM CİNSİ NEDİR, YANLIŞIK OLMASIN. İNGİLİZ ATI FALANSA.

YA HABİBİ.

Korkunç iç savaş neticesinde ülke apartman apartman bölünmüştü... Artık her apartman ayrı bir ülke, her apartmanın yöneticisi de devlet başkanıydı...

ERSOY AP. ULUŞA SESLENİŞİ

- DEĞERLİ ERSOYLULAR ÜLKEDİ GÜRÜLTÜ PATIRTI, SES İSTEMEM. ELBETTE MİSAFİRİNİZ GELECEK, BİZ DE GENÇ OLDUK AMA O TARZ Bİ MÜNASEBET İSTAYEM...

*Ertugruler soy (President)

HABABAM (Boyun egzersizler)

BREZİLYANLI SUMOCU

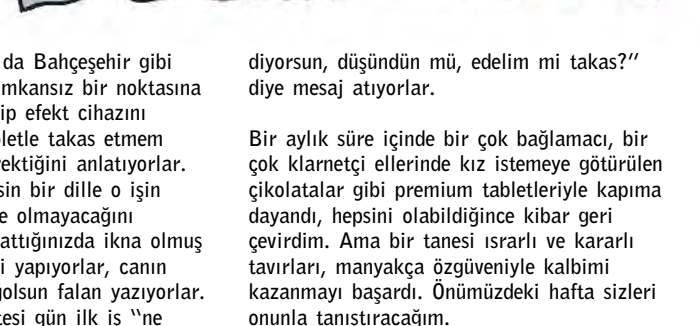
Gecenin bir yarısı telefonumdan gelen mesaj sesiyle irkildim. "Allahım, lütfen o olmasın, lütfen o olmasın" diye dualar ederek telefonumu elime aldım. Oydu...

"Kardeş s.a. elimde yeni gibi premium marka tablet var. İnternette araştırırsan özelliklerini görürsün, üstün bir alet. Takas düşünür müsün? Düşünürsen ben Başakşehir'deyim."

Gitar efekt cihazımı satmak için internete ilan verdim, bu yüzden tanrılar bana sinirlendiler. Gitar tanrıları kaprisli, gitar tanrıları kinci. Bana bahşedilen efekt cihazına bakamadım, üstüne para koyarım daha iyisini alırım diye düşünüp internete koydum. Tanrıları küstürdüm ve şimdi telefonuma sabah akşam s.a. kardeş başlıklı mesajlar geliyor.

Cihaz gitar efekt cihazı, ben aldıktan sonra aylarca gitarıma efekt verdim, keyifli anlar yaşadım ama ev efekt dolu, ihtiyaç fazlası olarak rafa kaldırıldı, unutuldu. Sonra bir gün dedim ki bir yerlerde bu cihazı arayan, arzulayan bir gitarist vardır. Bu cihazın hiçbir şeye hiçbir efekt vermeden rafta durması doğasına aykırıdır, üzücü bir durumdur. İnternete ilanı o gün koydum, ilk mesajı o gün aldım: s.a. kardeş ciddi alıcıyım, tabletle takas düşünür müsün?

YİĞİT ÖZGÜR

Oysa ilanın sonuna "lütfen takas teklif etmeyiniz, fiyat sonudur" yazmıştım. Bir yanlışlık olmuş olmalı diye düşündüm ve takas teklif

etmeyiniz cümlesini açıklamanın başına taşıdım. Mesaja da "takas düşünmüyorum, teşekkürler" diye cevap yazdım. Anında "niye?" diye mesaj geldi. Çünkü ben paraya sevdalıyım, banknota aşığım. İnsanlar manyamış. Bunlar nasıl sorular? Diye düşünürken bir mesaj daha geldi: "Tablet kaliteli, işine yarar." Neden bilmiyorum, evde iki tane tablet var, severek kullanıyoruz, tablet ihtiyacımız yok yazdım. "Whatsapp ekle, konuşalım" diye mesaj attı. Hayır. Ne konuşacağız? Benim aklım yatmadı bu işe, whatsapp eklemek istemiyorum. Evde üçüncü bir tabletin gerekli olduğuna mı inandıracağ beni? Tabletin fotoğrafını mı atacak? İstemiyorum. "Whatsapp kullanmıyorum" yazdım, "face den ekle, oradan konuşalım" yazdı. Buradan konuşuyoruz, neden başka yerden de konuşmaya çalışıyor? Diye düşünürken "bu cihaz klarnete oluyor mu? Sahnede sisteme girince sesi yükseltiyor mu?" yazdı. Soru eklerinin hiçbirini ayırmadı, ben size aktarırcın kalbiniz benimki gibi teklemesin diye ayrıarak aktarıyorum. "Yükseltiyor mu? kelimesinde ayırmıştı, ama "yükselti yormu?" diye ayırmıştı, bir şekilde daha kötü hissettirdi. Çokoprensın üstüne krem şanti sıkıp "bu pastadır, bunu yiyeceğiz" demek gibi bir şey.

Sattığım cihazın sadece gitaristlerin değil, düşünlerde eğlencelerde barlarda kafelerde sahne alan bağlamacıların ve klarnetçilerin de işine yaradığını, cihazın sevildiğini ve arzulandığını o gün öğrendim. Gitar efekt cihazı olarak taş bir cihazdı ancak klarnet bağlandığında klarneti şahlandırdı. Forumlarda cihazdan "klarnet ağılatıcı" olarak bahsediliyordu. Hiç beklemediğim, tanımadığım bir müşteri kitlesine ulaşmıştı ilanım.

Gitaristle başa çıkarım, gitaristi tanıyorum. "Abi bununla metallica sesleri alır mıyım?" diye sorar, alırsın diyince sevinir, "param yok ama param olunca bundan almayı düşünüyorum, sen ne dersin, önerir misin?" diye sorar. Napalm Death'in "Thanks For Nothing" diye şarkısı vardır canım bebeğim, sana işte o şarkıyı gönderiyorum. Türkçe: Vaktimi çaldın, geri gelmeyecek dakikalarımı aldın, beni hayat denilen mucizeden mahrum bıraktın. Yine de sevimlidir, üzülürsün, önerilerde bulunursun.

Klarnetçiler ve bağlamacılar bambaşka bir tür. Hepsinin elinde üç sene önce aldıkları premium marka bir tablet var. Açıklamasında takas

teklif etmeyin yazan bütün ilanlara mesaj atıp tabletle takas teklif ediyorlar. Tablet istemiyorum deyince olayı kişisel algılıyorlar, alınıyorlar, premium marka tabletlerine laf etmiş gibi tavırlar içine giriyorlar. Tabletin üstün bir tablet olduğunu, o yüzden benim en kısa zamanda

Başakşehir, Avcılar ya da Bahçeşehir gibi İstanbul'un ulaşılması imkansız bir noktasına gidip efekt cihazını tabletle takas etmem gerektiğini anlatıyorlar. Kesin bir dille o işin öyle olmayacağını anlattığınızda ikna olmuş gibi yapıyorlar, canın sağolsun falan yazıyorlar. Ertesi gün ilk iş "ne

diyorsun, düşündün mü, edelim mi takas?" diye mesaj atıyorlar.

Bir aylık süre içinde bir çok bağlamacı, bir çok klarnetçi ellerinde kız istemeye götürülen çikolatalar gibi premium tabletleriyle kapıma dayandı, hepsini olabildiğince kibar geri çevirdim. Ama bir tanesi ısrarlı ve kararlı tavırları, manyakça özgüveniyle kalbimi kazanmayı başardı. Önümüzdeki hafta sizleri onunla tanıştıracam.

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"ve gün Pazar çıksa da yanılmış olsam/ İnsan haklı çıkıyorsa artık genç değildir"

E. E. Cummings

KUZULARIN GÜMBÜRTÜSÜ

İki ünlü simgenin kucaklaşması. Çarpışması. O çarpışmadan açığa çıkan misli görülmemiş bir masumiyet patlaması. Küçük çocuk ve kuzu. O ikili. Onları diyorum. Çocuk kuzuyu kucığına almış. İki bebek. Sarmaş dolaş. Haberlerde gördüm geçen gün gene o ikiliyi. Oradan aklıma geldi.(baharla ilgili bir haberde;"Kuzu" da baharın ünlü ikonlarından. Çiçeklenmiş erik dalları, erguvanlar, mor salkımlar...)

Bu müthiş ikili; edebiyattan da tanıdık ;"Teyyare"si bozulunca inmek zorunda kaldığı uçsuz bucaksız o çölde; bir kum tepesi üzerinde uyuyakalıp da uyandığında karşısına çıkmıştı : oralara nasıl geldiği belirsiz bir küçük çocuk:"Bana bir kuzu çiz" diyordu o pilota. ("Dessine-moi un mouton"-- o efsanevi cümle: bir şarkısı da var bu adla--) Pilot şaşırılmıştı. O eşsiz benzersiz, muhteşem kitap:"Küçük Prens" Kitabın o unutulmaz/müthiş girişi. Kuzu ve Küçük çocuk.-- Ki o da(Exupery)büyük büyük deli/dahi; şair/ressam:William Blake'in o şiirinden esinlenmiş besbelli, okuduğumda hemen o şiir gelmişti aklıma : Blake'in şiiri şöyle:"Bir çocuk gördüm bir bulutun üzerinde/Ve gülerken dedi ki bana/ "Bir şarkı çal kuzuyu anlatan" --Aynı şeyler işte: Çöl/Bulut, ikisinin de karşısına bir ıssızlık/boşluğun içinden "kuzu" ile ilgili bir talebi olan birer küçük çocuk çıkıyor. (Resim/şarkı)-- Herneyse,

Bırakın kucığıma almayı etmeyi falan, şöyle uzaktan dahi görmüşlüğüm yok benim.Yoktu. O vakitler. Bir canlı kuzuyu. (Keşke çocukken görebilseymişim.) Buralara bir saat kadar uzaklıkta (Antalya, buralar dediğim) oturan bir arkadaşım var. Keçileri koyunları inekleri falan var onun. O davet etmişti.Yine böyle, bu zamanlardı. İşte orada gördüm. Delirdim. "İlk görüşte aşk" Arkadaş minik kuzuyu kucığına verdi. Bir mucize. Sersemletici miktarda saflık, masumiyet, güzellik, sevimlilik... Aşırı masumiyet. Hayatın yumuşak, masum en hoş yanı. Haddini aşmış haz; neredeyse acıya dönüşecek bir haz. Sevmek, okşamak falan yetmiyor."Ne yaparsınız, etseniz" bilemez bir hale geliyorsunuz.. (canının içine sokacağı gelmek) Tahammülü zor bir güzellik.

Arkadaşımın minik kızının koynunda da bir tane. O "ikonik" sahneyi de görmüş oldum dünya gözü ile. Canlı. Herneyse işte, neredeyse hazdan bayılmanın eşiklerinden son anda kurtulmuş bir hallerde eve dönmek üzereydim. Akşam çöküyordu.Arkadaşım beni yolcu ederken şöyle bir şey dedi:"Haftaya gene gel..." o kadarı hoş, güzel, ama devamı var: "... kayınbiraderler de gelecek, kuzu çevirme yapcaz, gel mutlaka" Kuzu çevirme? Mi? "Ne?" Kulağımda bir çınlama başladı. "Seni de bir kazana koyup pişireceğiz o gün, gel" demiş olsa gene aynı; o kadar şaşırırdım sanki. Hiç kuzu eti yemişliği

olmamış bir insan evladı değildim elbette.Ama onca yakınlığa,(ünsiyet kesbetmek) bilmemneye ... Kucaklamış etmişken... Burun buruna... O mee'lemeler...(Artık dünya ahret kardeşim)

"Kuzu çevirme"; anca olsa olsa; hani o küçük çocuklara yapılır ya; iki kolundan tutup havalandırıp döndürüyorsun da çocuk kahkahalar falan atıyor... O işte.Anca o olabilir işte; Kuzu çevirme. İki ön patisinden (pati mi denir?) kavrayıp havalandırır iki çevirirsin. Hoşuna gitsin diye o kıvrır kıvrır

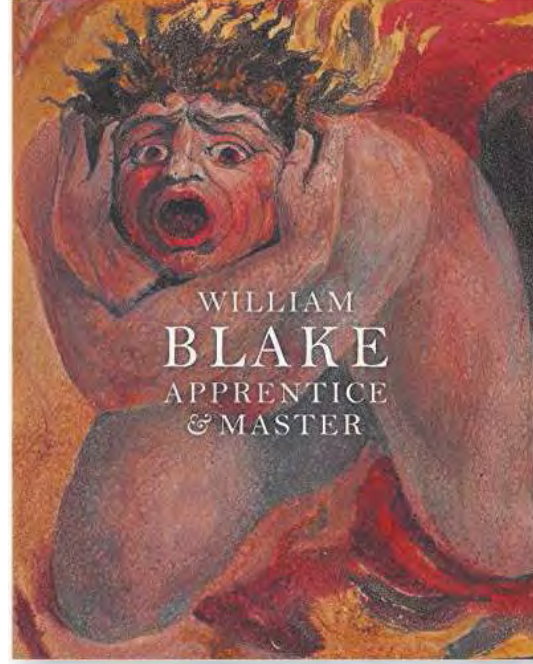
tüylü bebeğin. Eğlensin. Allak bullak olmuştum. "Olmuştum" olmuştum da ne oldu? Gitmedim oraya.Tamam. Ama bir zaman sonra yedim tabii. Kuzu etli çoban kavurma mı ne bir şey.("burnumun dibinde çevirmesinler de aman" tarzı bir duruma rücu ettim. İnsanevladı'yız. Acaibiz. Nasıl yapabiliyoruz? Bir çeşit delilik işte. O kuzuya sarılırken, gözünden öperken ederken işin yemekle, etle, kuzu pirzolaıyla ilgili olan kısmını bir kutuya kilitleyip, geçici bir hafıza kaybıyla unutaraktan falan... Sonra kuzu eti yerken de, bu sefer; o kucığıma almış olduğumuz o kıvrır kıvrır tüylü bebeği, pembe burnu falan aynı şekil... Unuta unuta. Kısa kısa. Bir canlının (bebek halinin) hem kendisini hem etinin lezzetini aynı şiddette, aynı anda sevmek? (Kendi

bebeklerimiz için de kuzu, kuzucuk, ana kuzusu falan diye tabirlerimiz varken hem) (Geçenlerde gördüm tv'de onu da; iki kişi bunlar; bir tavuk boynunu bir parmaklığa sıkıştırmış, onu kurtarmaya çalışıyorlar. Can ı gönülden ama. Her şeyi deniyorlar.

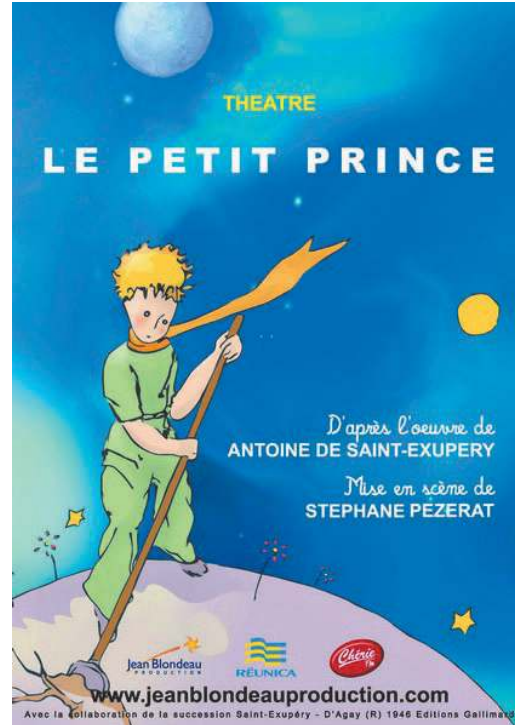
Didiniyorlar. Nihayet kurtardılar. Ama baygın gibi tavuk. Fonda ağlamaklı bir kız sesi: (demek o da onlarla, izliyor kurtarılışı, görmüyoruz onu) Şöyle diyor kız:"Allahım noolur ölmesin! Ne olur!"

Belki önceki akşam kanat dolu bir kovanın başındaydı kızcağız. Bir fastfood'çuda. (hakeza, ben de sık sık...)Ağlamaklı sesi de sahici ama. Kitleler halinde katlettiğimiz, zaten yaşadıkları sırada da hayatlarını cehenneme çevirdiğimiz, kıpırtısız bıraktığımız tavuklar. Onlar. Onlar için yalvarıyor kız. "Allahım noolur ölmesin!"

Bir zihinsel bulanıklığın içinde; akıl tutulmalarıyla, yamuk yumuk, anca bir diğer yanını unutmaya çabalaya çabalaya sürdürülebilen ikili bilinç. Hayvanlarla ilişkilerimiz. Galiba karşımıza alıp sıkı bir hesaplaşma içine girmemiz gerekiyor. O ilişkilerle.

William Blake 1757-1827 (Resimlerinden biri)

"Küçük Prens" Antoine de Saint-Exupéry 1900-1944

Bence acil. Sadece hayvanlarla olan ilişkilerimizi anlayabilmek, düzenleyebilmek için de değil; belki; o tuhaf ilişki biçimleriyle epey benzer yanlar barındıran "kendimizden daha güçsüz bulduğumuz insanlar"la olan ilişkilerimizi de daha iyi anlama imkânı belirir. Belli mi olur?

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

BARBAROS=ALTUĞ

UYKUSUZ

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Mayıs 2019 | Sayı: 611

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alic): Murekkep basım) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

